

[Kirsten Lee]

rådet, og han har også påpeget, at vi herhjemme har et elendigt system, hvad angår medicin, at det er bureaukratisk, ineffektivt og dyrt.

Jeg er helt enig med Socialdemokratiets formand i det synspunkt. Men hvor var Socialdemokratiet, da vi foreslog fast kronetilskud afhængigt af prisen på det dyreste synonympræparat? Det var præcis en besparelse, der er ubureaukratisk og effektiv, og som med sikkerhed ville ændre forbrugsvanerne fra dyrere til helt ens, men billigere præparater, som blot havde et andet navn.

Så kunne vi jo eventuelt se på patentløbetidene, så præparaterne var beskyttet i længere tid efter markedsføringen, end de er i dag.

Hr. Svend Auken har også skrevet, at det med næsten omgående virkning ville føre til besparelser, hvis vi kunne påvirke lægerne til at ordinere prisbevidst. Der er ingen tvivl om, at lægerne kunne være mere prisbevidste og konsekvent vælge de billigste præparater, såfremt der var let gennemskuelige prissammenligninger.

Man har faktisk med ildhu prøvet at påvirke lægerne. For nogle år siden blev der indgået en frivillig aftale med lægerne om at ordinere prisbevidst. Da overskred man den aftalte ramme med godt 40 mio. kr. Mange læger opfordrer deres kolleger til at være tilbageholdende med at ordinere medicin. Og det, der hedder PLI, har gjort et stort og påskønnelsesværdigt arbejde gennem mange år for at få læger til at ordinere prisbevidst. Det kan bare ikke ses hverken af ordinationsmønsteret eller af sygesikringens udgifter til medicin; de er nemlig steget ganske betydeligt.

Det er deprimerende, når det i dagspressen kan læses, at man i Horsens i forbindelse med det udmærkede projekt »Sund By« har kunnet indsamle ½ t overflødig medicin. Den er der ingen patienter der har gavn af. For hvor mange millioner kroner medicin bliver mon destrueret og med hvor mange millioner kroner offentligt tilskud? I Vejle Amt har man fundet ud af, at hver 5. recept er overflødig. Der er altså god grund til at ændre lægernes ordinationsadfærd. Men de måder, der er anvendt indtil nu, har ikke været effektive. Derfor har det været nødvendigt at tage de politiske initiativer, vi har været med til at tage.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har to ganske korte spørgsmål til fru Kirsten Lee.

For det første vil jeg gerne spørge, hvad fru Kirsten Lee tror der sker ved den danske medicinalindustri, hvis lægerne begynder at ordinere prisbevidst. Vil det ikke være sådan, at den del af industrien, der faktisk forsker, og den del af industrien, der faktisk har en lang række udgifter til den slags ting, bliver udkonkurreret af præparater, der bygger videre på andres forskning? Er det ikke sådan, at vi vil komme til at bide os selv i halen?

Det andet, jeg vil spørge om – og jeg ved godt, det ikke direkte vedrører dette punkt på dagsordenen, men det står i det næste, og jeg skal også nok vende tilbage til det dér – er sundhedsministerens ord i fremsættelsestalen til det forslag, vi skal behandle under næste punkt på dagsordenen, om, at en af grundene til, at man skal have betaling på området, er, at man vil komme overforbruget til livs. Nu sagde fru Kirsten Lee det samme, nemlig at også dette her drejer sig om overforbrug. Jeg synes, det er meget specielt, når regeringen i det næste forslag, der handler om insulin, diskuterer overforbrug. Er det den slags argumenter fra regeringen, vi skal høre på, når man taler om, at det er med til at begrænse overforbruget? Hvor mange folk tager insulin for deres fornøjelses skyld? Når hele den ideologiske holdning om, at man kan begrænse medicinforbruget på denne måde, kommer frem, vil vi bede fru Kirsten Lee om at vurdere, om det virkelig er så groft, som man siger her, for hvis det er sådan noget som insulin, man regner med ind i disse beregninger, er der i alt fald noget galt med regeringens holdning på området.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Hvad angår konsekvenserne af et fast kronetilskud i forhold til medicinalindustrien, er jeg meget enig i det, hr. Duetoft har sagt. Men derudover vil jeg gerne sige – og det var egentlig det, der fremkaldte mit ønske om en kort bemærkning – at jeg synes, fru Kirsten Lee gør sig skyldig i en falsk argumentering, når hun vil legitimere overførslen fra receptpligt til håndkøb med en henvisning til, at Dansk Farmaceutfor-